

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Sąd Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Paweł Czepiel

Protokolant: Marcin Pawlik

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014r. na rozprawie w K.

sprawy z powództwa: B. A.

przeciwko: Gminie L.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej **Gminy L.** na rzecz powoda **B. A.** kwotę **51 997 zł 68 gr** (pięćdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 27 maja 2011r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę **3595 zł 42 gr** (trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej Gminy L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 1011 zł 46 gr (jeden tysiąc jedenaście złotych czterdzieści sześć groszy)

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 18 lipca 2014 roku

Powód **B. A.** wniósł przeciwko stronie pozwanej **Gmina L.** pozew o zapłatę kwoty **81.950,27** zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Powód wskazał, iż zawarł ze stroną pozwaną w dniu 28 kwietnia 2010 r. umowę Nr (...). (...), której przedmiotem była budowa remizy OSP w W.. Strony ustaliły w umowie wynagrodzenie ryczałtowe na kwotę 119.810,34 zł brutto zaś termin wykonania przedmiotu umowy ustalono na 15 sierpnia 2010 r. Powód podał, iż w dniu 12 sierpnia 2010r. zgłosił zakończenie robót jednakże pozwana nie przystąpiła do odbioru stojąc na stanowisku, iż powód nie przedłożył dokumentów odbioru i mają miejsce usterki. Powód podniósł, iż z dniem 15 sierpnia 2010 r. rozpoczęło się użytkowanie budynku OSP w W.. Ponadto powód wykonał szereg robót dodatkowych i przeróbek na kwotę 27.207,91 zł brutto. Ostatecznie protokół odbioru końcowego przedmiotu umowy został spisany w dniu 18 kwietnia 2011 r. Po jego spisaniu powód wystawił (...)(...)na kwotę 119.810,34 zł i przesłał stronie pozwanej, która w odpowiedzi poinformowała powoda, iż nalicza kary umowne w kwocie 81.950,27 zł i pismem z dnia 17 maja 2011 r. dokonała potrącenia tej kwoty z kwotą należnej powodowi pozostałej części wynagrodzenia.

Zdaniem powoda obciążenie go karami umownymi w wysokości prawie 2/3 umownego wynagrodzenia jest zbyt wygórowane, gdyż w ofercie powód wyliczył tylko 5% zysku, a wartość samych robót dodatkowych wyniosła 27.207,91 zł. Tym samym powód nie tylko nie otrzymał wynagrodzenia a wręcz poniósł stratę bo wykonał szereg robót dodatkowych które również przyczyniły się do przedłużenia terminu wykonania umowy.

Sąd wydał został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Strona pozwana **Gmina L.** wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu.

Strona pozwana zarzuciła, iż powód nie wykonał prac w umówionym terminie (do 15 sierpnia 2010 r.). Zgłoszenie odbioru prac z dnia 12 sierpnia 2010 r. nie zawierało dokumentów, do których przedłożenia powód był zobowiązany. Strona pozwana kilkakrotnie wzywała powoda do przedłożenia wymaganych dokumentów, ale powód nie reagował na wezwania. W rezultacie strona pozwana w dniu 6 grudnia 2010 r. poinformowała powoda o rozpoczęciu naliczania kary umownej w związku z niewykonaniem w terminie inwestycji a powód ostatecznie przedłożył wymagane dokumenty dopiero 31 marca 2011 r.

Strona pozwana podniosła, iż nie jest prawdą, iż budowa remizy w W. została zakończona 12 sierpnia 2010 r., gdyż przeczą temu wpisy w dzienniku budowy m.in. wpis kierownika budowy z dnia 27 kwietnia 2011 r. o zakończeniu budowy i stwierdzeniu, iż budynek nadaje się do użytkowania oraz wpis inspektora nadzoru z dnia 25 marca 2011 r. o gotowości do odbioru wykonanych przez powoda robót. Wykonanie prac nastąpiło zatem w dniu 31 marca 2011 r., kiedy powód przedłożył wszystkie wymagane umową dokumenty co potwierdza również okoliczność spisania protokołu odbioru prac w dniu 18 kwietnia 2011 r.

Co do wartości robót dodatkowych i zamiennych strona pozwana podniosła, iż ich wartość pokrywa się z wartością robót przewidzianych w kosztorysie ofertowym i wskazaną w umowie, gdyż strona pozwana zrezygnowała z wykonywania części prac przewidzianych pierwotnie w kosztorysie i przedmiarze ustalając z powodem, iż w to miejsce zostaną wykonane inne prace. Tym samym w rozliczeniu końcowym umowy i prac wykonanych dodatkowo i zamiennie wartość prac wykonanych przez powoda pokrywa się z wynagrodzeniem przewidzianym w umowie, to jest z kwotą 119.810,34 zł.

Strona pozwana zarzuciła również powodowi mierną jakość prac na co wskazywać ma adnotacja w uwagach do protokołu odbioru.

Według strony pozwanej zarzut wygórowanej kary umownej ustalonej na poziomie 0,3% wynagrodzenia brutto dziennie jest nieuzasadniony, gdyż powód pozostawał w zwłoce w spełnieniu świadczenia od 16 sierpnia 2010 r. do 31 marca 2011 r. i strona pozwana była uprawniona do naliczenia kary umownej. Tym samym strona pozwana dokonała potrącenia wierzytelności w kwocie 81.950,27 zł tytułem kary umownej z wierzytelnością powoda wynikającą z faktury VAT (...) z dnia 22 kwietnia 2011 r.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 kwietnia 2010 r. strony zawarły umowę nr (...). (...) o roboty budowlane, której przedmiotem była „Budowa remizy OSP w W.”. Jako termin zakończenia robót wskazano 15 sierpnia 2010 r., zaś wynagrodzenie brutto określono na kwotę 119.810,34 zł. §(...)umowy przewidywał obowiązek przygotowania przez powoda i przekazania stronie pozwanej dokumentacji powykonawczej wraz z dokumentami pozwalającymi na ocenę prawidłowego wykonania robót zgłaszanych do odbioru. Natomiast § (...) umowy przewidywał obciążenie powoda karą umowną w wysokości 0,3% wynagrodzenia brutto za każdy dzień zwłoki w oddaniu przedmiotu umowy.

dowód: umowa: k/63-68

Dnia 30 kwietnia 2010 roku nastąpiło przekazanie placu budowy powodowi.

dowód: dziennik budowy: k/167-169

Powód pismem z dnia 12 sierpnia 2010r. poinformował stronę pozwaną o zakończeniu prac na inwestycji nie przedstawiając jednak żadnych z wymaganych dokumentów odbiorowych. Ponadto na ten dzień nie zakończył wykonywania wszystkich zleconych prac.

Strona pozwana kilkakrotnie zwracała się do powoda o dostarczenie dokumentów koniecznych do odebrania robót i wskazywała na jej braki, jak również do przedstawienia kosztorysu różnicowego wskazującego wartość ostatecznie wykonanych prac przez powoda przy odjęciu wartości prac powoda, które zostały mu zlecone a których nie wykonał. Powód dostarczył brakujące dokumenty odbiorowe 31 marca 2011 r. natomiast nie wykonał kosztorysu różnicowego, który ostatecznie opracowała strona pozwana.

dowód:pisma pozwanej:k/9-16,36,145-149,153-165,notatka służbowa:k/151,dziennik budowy: k /167-169, kosztorys robót zamiennych: k/176-190

W dniu 18 kwietnia 2011 r. strony podpisały protokół odbioru końcowego. Powód nie wykonał zleconych mu prac w umówionym terminie (tj. 15 sierpnia 2010 r.), a jakość prac była zróżnicowana, ale ostatecznie odpowiadała poziomowi ustalonego wynagrodzenia, które było niskie w porównaniu ze średnimi wartościami tego typu prac w M..

dowód: protokół odbioru końcowego: k/31-33, zeznania świadków S. P.: k/278, T. W. (1): k/279-280, A. S. (1): k/281-282, M. B.: V GCps 68/13 k/24-25, opinia biegłego sądowego J. K. (1): k/302-316, zeznania powoda B. A.: k/325-326.

Powód za wykonane prace wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 22 kwietnia 2011 roku na kwotę 119.810,34 zł.

dowód: faktura nr (...): k/30

Wartość prac wykonanych przez powoda zarówno w ramach umowy jak i dodatkowych przy uwzględnieniu wartości prac niewykonanych opiewa na kwotę przewidzianą w umowie, tj. 119.810,34 zł.

dowód: kosztorys robót zamiennych: k/176-190, zeznania świadka T. W.: k/279-280, opinia biegłego sądowego J. K.: k/302-316

Strona pozwana pismem z dnia 17 maja 2011 r. złożyła powodowi oświadczenie o potrąceniu kwoty 81.950,27 zł tytułem naliczonej kary umownej z tytułu opóźnienia w realizacji przez powoda robót za okres od 16 sierpnia 2010 r. do 31 marca 2011 r. z wynagrodzeniem powoda wynikającym z faktury nr (...) z dnia 22 kwietnia 2011 roku. Jednocześnie zapłaciła powodowi pozostałą kwotę wynikającą z faktury nr (...).

dowód: oświadczenie o potrąceniu: k/28, zeznania powoda: k/325-236

Faktyczne użytkowanie budynku nastąpiło po uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie, które zostało wydane w dniu 27 sierpnia 2012 roku.

dowód:decyzja:k/170,zeznania świadków T. W.:k/279-280, A. S.: k/281-282

Ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, zeznań świadków, powoda oraz opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa lądowego.

Wskazać należy, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jednoznacznie wskazuje na opóźnienia powoda w wykonaniu prac w stosunku do ustalonego w umowie terminu. Wynika to zarówno z wpisów do dziennika budowy,

daty protokołu odbioru końcowego jak i zeznań świadków S. P., T. W. (1), A. S. (1), M. B., które są logiczne i spójne, zarówno wzajemnie jak i w konfrontacji z treścią ww. dokumentów, tym samym zeznania ww. świadków są wiarygodne.

Powód podnosił, iż w ramach wykonywanych robót wykonał także roboty dodatkowe opiewające na wartość ok. 22 tys. złotych. Przede wszystkim powód nie domagał się zapłaty ww. kwoty obok ustalonej kwoty ryczałtu, a jedynie wskazywał na fakt wykonania prac dodatkowych jako kolejny argument potwierdzający, iż kara umowna jest rażąco wygórowana.

Z materiału dowodowego (zarówno z zeznań świadków jak i opinii biegłego) wynika, iż prace te wykonywane były zamiennie zamiast prac pierwotnie zleconych powodowi, których następnie powód nie wykonał. Według opinii biegłego wartość tych prac określonych jako dodatkowe oraz zaniechanych przez powoda zbilansowała się a wartość tych prac biegły określił na kwotę 11.300,35 zł netto co pokrywa się z wartością wskazaną przez stronę pozwaną w kosztorysie zamiennym (k/175-190).

Podnoszona przez powoda okoliczność użytkowania obiektu OSP w W. w sierpniu 2010 r. przez pozwaną nie została wykazana żadnym środkiem dowodowym. Co prawda świadek T. W. (1) zeznał, iż na okres zimowy 2010 r. wprowadził do części garażowej samochodu bojowe OSP, aby zapobiec zniszczeniu sprzętu jednakże wskazał on, iż faktyczne użytkowanie budynku nastąpiło po uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie. Ww. okoliczność potwierdzili także świadkowie S. P. i A. S. (1). Tym samym Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda na okoliczność, iż po 15 sierpnia 2010 r. budynek OSP w W. był użytkowany.

Zeznania świadków E. G. i M. A. okazały się nieprzydatne dla rozstrzygnięcia - świadkowie nie mieli żadnych wiadomości na temat treści łączącego strony zobowiązania oraz sposobu i terminowości jego wykonania przez powoda.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność wykonania prac przez powoda oraz okoliczności wpływających na terminowość i jakość prac powoda. Biegły nie stwierdził, aby w stanie faktycznym występowały okoliczności uzasadniające tak znaczne opóźnienie. W szczególności opóźnienia nie usprawiedliwia fakt zlecenia robót dodatkowych przez stronę pozwaną, gdyż bilansują się one z robotami zaniechanymi przez powoda zarówno pod względem wartości jak i pracochłonności. Biegły wskazał również, iż jakość prac powoda była zróżnicowana – przez co biegły rozumie, że jakość części prac była niska, ale z kolei jakość innych prac była na właściwym poziomie. Biegły podkreślił, że powód zobowiązał się wykonać prace za niezwykle niską cenę – wręcz dwukrotnie niższą od średniej wartości takich prac wykonywanych w rejonie (...).

Sąd pozytywnie ocenia opinię biegłego jako przydatną do ustalenia faktu zakresu i wartości wykonanych prac, jak również weryfikacji przyczyn opóźnienia w ich realizacji.

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Z istoty stanowisk stron wynika, że nie jest kwestionowany fakt wykonania prac, natomiast kwestionowana jest terminowość i odpowiednia jakość ww. prac, przy czym – kwestia jakości prac została podniesiona w celu dodatkowego argumentu potwierdzającego zasadność kary umownej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pomiędzy stronami została zawarta umowa, która w §(...) przewidywała możliwość domagania się od powoda kary umownej w wysokości 0,3% wynagrodzenia brutto za każdy dzień zwłoki natomiast wynagrodzenie brutto ustalono ryczałtowo na kwotę 119.810,34 zł. Tym samym za 1 dzień zwłoki przypadła kara umowna w wysokości 359,43 zł (119.810,34 x 0,3%).

Po drugie, jak wynika z materiału dowodowego powód pozostawał w zwłoce z oddaniem przedmiotu umowy od dnia 16 sierpnia 2010 r. do 31 marca 2011 r. i nie wystąpiły żadne okoliczności obiektywnie usprawiedliwiające opóźnienie

powoda w zakończeniu prac. Tym samym zdaniem Sądu strona pozwana była uprawniona do naliczenia kary umownej powodowi z okres 228 dni zwłoki co dało kwotę 81.950,27 zł.

Po trzecie, jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powód wykonał zlecone mu prace w całości tym samym w przypadku braku potrącenia kary umownej przez pozwaną należałoby się powodowi wynagrodzenie w umówionej kwocie. Tymczasem po potrąceniu kary umownej powodowi za wykonaną pracę zostało zapłacone przez pozwaną 37.860,07 zł. Z opinii biegłego sądowego wynika, iż powód podał bardzo niską cenę za wykonanie prac – jest ona prawie dwukrotnie niższa niż średnia na rynku (...). Podkreślić należy, iż powód wykonał ostatecznie wszystkie zlecone mu prace przy uwzględnieniu prac zamiennych i zaniechanych. Co prawda jakość prac była różna, jednakże w protokole odbioru końcowego stwierdzono tylko usterkę zbiornika. Zdaniem Sądu obciążenie powoda karą umowną w wysokości około 2/3 należnego mu wynagrodzenia jest kwotą rażąco wygórowaną.

Przesłanki obniżenia kary umownej przewiduje art.484 § 2 k.c. tj. wykonanie zobowiązania w znacznej części lub w przypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana, przy czym w doktrynie przyjmuje się, iż w przypadku zastrzeżenia kary umownej na wypadek zwłoki, gdy zwłoka ta niewątpliwie nastąpiła co ma miejsce w sprawie, ostateczne wykonanie zobowiązania w całości lub znacznej części nie stanowi dodatkowej przesłanki do zmniejszenia kary umownej (por. wyrok SN z dnia 6 maja 2004 r., II CK 261/03, LEX nr 174165). Tym samym przedmiotem analizy podstaw miarkowania kary umownej będzie druga przesłanka, tj. rażące wygórowanie kary umownej.

Pojęcie kary rażąco wygórowanej jest ocenne i wymyka się spod precyzyjnych i jednoznacznych kryteriów. Stanowi przedmiot oceny Sądu, który na podstawie całości materiału dowodowego winien spróbować ustalić granicę pomiędzy karą akceptowalną i rażącą. Dla ustalenia najpierw, czy kara umowna jest rażąco wygórowana, a następnie, w jakiej wysokości ta kara umowna winna być akceptowana Sąd brał pod uwagę szereg przesłanek:

- relacja wysokości kary umownej do ogólnej wartości prac. Zdaniem Sądu, jeżeli kara umowna wynosi około 70% ogólnej wartości umowy to bezsporne powinno być stanowisko, że jest to kara bardzo wysoka. Oczywiście, konstatacja ta nie oznacza, że tak wysoka (a nawet i wyższa) kara umowna nie jest dopuszczalna. Z powodzeniem można wyobrazić sobie karę umowną na poziomie 100% wartości umowy. Jednakże już sama wysokość kary umownej jak wyżej wskazano jest wysoka i dlatego winno się ją zestawić z kolejnymi przesłankami istotnymi zdaniem Sądu w sprawie;

- charakter umowy – charakteryzujący się niewielkim marginesem zysku powoda. Inaczej rzecz ujmując – Sąd zupełnie odmiennie postrzeżałby karę umowną w wysokości 70% umowy, gdyby np. wartość umowy sprowadzała się do wartości li tylko robocizny powoda wykonującego osobiście powierzone prace, czy nawet w sytuacji, gdyby prace te powód wykonywał przy pomocy swoich pracowników. Ale nie można dostrzegać, że ustalenie kary na ww. poziomie oznacza nie tylko to, że powód nie otrzyma wynagrodzenia za wykonane przez niego prace, ale również, że będzie zmuszony z własnych środków pokryć koszty zakupu materiałów;

- niska wartość wynagrodzenia podnoszona przez powoda. Jest to kwestia dość kontrowersyjna i Sąd z całą pewnością nie przyjmuje w pełni argumentacji powoda. Rzecz w tym, że inwestor nie miał zbyt wielkiego pola manewru w tym zakresie. Zgodnie z obowiązującymi przepisami został ogłoszony przetarg, powód zaproponował najniższą cenę i inwestor winien co do zasady przyjąć jego ofertę. I z całą pewnością zaproponowanie tak niskiej ceny nie uprawnia wykonawcę do wykonania prac w nieodpowiedniej jakości. Wręcz można odwrócić sytuację i wskazać, że być może, gdyby powód nie złożył tak niskiej oferty to przetarg wygrałby inny wykonawca, który wykonałby prace co prawda za wyższą cenę, ale w terminie. Z pewnością nie jest tak, że bez udziału powoda prace nie zostałyby wykonane.

Podkreślenia wymaga, że przedstawione okoliczności wpływające zdaniem Sądu na ocenę wysokości kary umownej nie mogą być traktowane jako uniwersalny schemat. Ocena nadmierności kary umownej jest zawsze oceną indywidualną i wręcz można wskazać, że w innym stanie faktycznym występowanie tych samych czynników – to jest relacja wysokości kary umownej do wynagrodzenia, ogólnie niska wartość ustalonego wynagrodzenia mogłoby doprowadzić Sąd do odmiennego stanowiska. W niniejszej sprawie, analizując ww. przesłanki, Sąd doszedł do wniosku, iż sytuacja, w której de facto to wykonawca ponosi koszt inwestycji na poziomie 70% oznacza, że kara umowna jest rażąco wygórowana, tym bardziej, że powód wykonał powierzone mu prace. Również i jakości prac nie można ocenić jednoznacznie

negatywnie – według biegłego – owszem, należy zgodzić się z tym, że jakość części prac jest niska, ale biegły nie odnosi ww. oceny do całości prac, a wprost przeciwnie wskazuje, że jakość części prac jest odpowiednia.

Także wykonanie prac dodatkowych ma w realiach sporu znaczenie tylko jako ocena zasadności wysokości kary umownej. Powód nie domaga się bowiem wynagrodzenia ponad wynagrodzenie ustalone w umowie, a jedynie wskazuje fakt wykonania ww. prac jako dodatkowy argument potwierdzający jego stanowisko odnośnie wysokości kary umownej.

Wysokość kary umownej należało ustalić na poziomie, który pozwoliłby na uznanie, że kara z jednej strony nie jest rażąco wygórowana, ale z drugiej strony - jest realna. Sąd uznał, iż odpowiednią karą umowną będzie kwota 29.952,59 zł odpowiadająca 1/4 wynagrodzenia brutto powoda. Sąd postrzega ww. wysokość kary jako wysoką, ale nie rażąco wygórowaną. Zdaniem Sądu kara umowna ustalona na poziomie 1/4 wartości prac stanowi wystarczającą finansową konsekwencję opóźnienia powoda w wykonaniu prac z jednej bowiem strony pozwala na dalsze zmniejszenie kosztów inwestycji o znaczącą wartość – bo o 1/4, a jednocześnie jest to realna kara umowna także z punktu widzenia powoda, gdyż stawka zysku została obliczona przez niego na poziomie wielokrotnie niższym. Tym samym powód przy uwzględnieniu potrącenia kary umownej w ustalonej przez Sąd kwocie 29.952,59 zł powinien otrzymać od pozwanej brakującą kwotę wynagrodzenia w wysokości 51.997,68 zł i taką kwotę tut. Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda w punkcie I sentencji wyroku na podstawie art.647 kc w związku z art.484 § 2 kc.

Sąd zasądził odsetki od dochodzonej kwoty zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art.481 § 1 i 2 kc.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 29 952,59 zł uznając oświadczenie strony pozwanej o potrąceniu za skuteczne w świetle art.498 k.c. w związku z art.483 § 1 kc co do wysokości ustalonej przez sąd kary umownej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art.100 k.p.c. rozdzielając je w proporcjach 60/40 uznając, iż powód wygrał w 60 %. Tym samym powodowi należy się zwrot kwoty 2.600 tytułem opłaty od części uwzględnionego powództwa. Natomiast jako punkt wyjścia dla kosztów zastępstwa procesowego Sąd przyjął kwotę 4.000 zł. Przy przyjęciu proporcji 60/40 powodowi należy się kwota 2.400 natomiast pozwanej 1.600 zł. Tym samym powodowi pozostaje do zwrotu kwota 800 zł. W sprawie wykonywana była również opinia biegłego sądowego, któremu przyznano wynagrodzenie w kwocie 2.011,46 zł. Skoro pozwana przegrała w 60 % to powinna ponieść koszt opinii w wysokości 1206,88 zł natomiast powód 804,58 zł. Powód uiścił zaliczkę na poczet opinii w kwocie 1.000 zł. Tym samym do zwrotu od pozwanej na rzecz powoda pozostaje 195,42 zł natomiast od pozwanej do ściągnięcia na rzecz Skarbu Państwa tytułem wynagrodzenia biegłego pozostaje kwota 1011,46 zł ((...),88 – 195,42). Reasumując od strony pozwanej na rzecz powoda w punkcie III sentencji wyroku Sąd zasądził kwotę 3.595,42 zł (2.600 zł + 800 zł + 195,42).

Natomiast w punkcie IV sentencji wyroku Sąd nakazał ściągnięcie od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 1011,46 zł tytułem brakującej kwoty wynagrodzenia biegłego za sporządzoną opinię.